

Hartslag

Verhalen van verandering

Vakopleiding Dorcas
biedt kansen

Amira's boerenbedrijf groeit sterk

September 2022 • nummer 2 • jaargang 38

Dorcas

INHOUD

Hartslag

04

Vrouwen bloeien op in Egypte

Boerenopleiding zorgt voor sterke groei van Amira's bedrijf.

10

Wisseling van de wacht

Directeur Leo Visser draagt het stokje over aan Agnes Kroese.

07

Op weg naar het onbekende

Lerares Lubov vluchtte voor de oorlog in Oekraïne.

12

Nieuws

Uit binnen- en buitenland.

08

37 jaar vrijwilligerswerk

Geert en Alie Hassing delen hun herinneringen.

14

Traumahulp in Jemen

Waarom het verwerken van trauma's cruciaal is.

VOORWOORD

Opbloeien

Ruim 4 uur rijden ten zuiden van de Egyptische hoofdstad Caïro ligt El Minya, een stad aan de westoever van de Nijl met ongeveer 1 miljoen inwoners. De stad wordt omringd door verschillende dorpen, waaronder Taha - een dorp waar we een boerenopleiding aan vrouwen aanbieden.

Tijdens de reis naar Taha is het erg warm. De lokale bevolking lijkt er weinig last van te hebben. Ik drink liters water. Onderweg is overall bedrijvigheid. Oude pick-up trucks met mensen in de achterbak, en ezels met karren

rijden af en aan. Jongens razen ons voorbij op scooters, een oude vrouw steekt over en het wemelt van de tuktuks.

In Taha zelf is het rustiger. De mensen zijn aan het werk in hun huis of op het land. Veel mannen zijn trouwens voor lange tijd afwezig, omdat ze voor hun werk in Caïro zitten. Ik ontmoet een groep van zo'n 20 vrouwen. Ze zitten, beschut tegen de zon, onder een dak van bladeren en volgen de laatste les van hun training.

Een van de deelnemers is Awatef, een wat oudere vrouw die gewassen verbouwt op een stukje grond bij haar huis. Vroeger gooide ze de uitwerpselen van haar koe en de resten van de gewassen gewoon op een hoop. Daarnaast gebruikte ze chemicaliën om haar groenten goed te laten groeien. Dankzij de training weet ze nu hoe ze zelf compost moet maken en hoeft ze geen dure bestrijdingsmiddelen meer te kopen.

Awatef is blij dat ze steeds meer groenten en aardappelen kan verbouwen én geld bespaart. Vol trots neemt zij enkele uren na ons gesprek

haar certificaat in ontvangst. Tijdens een indrukwekkende ceremonie worden Awatef en 200 andere vrouwen geprezen voor hun doorzettingsvermogen en kracht om hun eigen leven én dat van hun gezin te veranderen. Ik word er stil van.

Wat een voorrecht om een bijdrage te mogen leveren aan het opbloeien van deze mensen.

Stephan Tollenaar
relatiebeheerder bedrijven

COLOFON

Jaargang 38, nummer 2

Hartslag is het magazine van Dorcas, waarmee we u willen inspireren met verhalen van verandering. Hartslag is een gratis magazine dat 3 keer per jaar uitkomt.

© Het kopiëren of overnemen van artikelen is toegestaan, mits met bronvermelding.

Hoofredactie: Rosita van Eerde, redactie@dorcas.nl.

Redactie: Jettie Vonder Oost, Lysanne van de Kamp, Betty Hoekstra, Roos van Leijenhorst.

Concept en vormgeving: BladenMakers, bladenmakers.nl

Drukkerij: Pieters Media, pietersmedia.nl.

U kunt Dorcas steunen op een manier die bij u past: via een eenmalige of periodieke gift, via het doneren van kleding of spullen of door Dorcas op te nemen in uw testament. Meer weten? Kijk op dorcas.nl/doe-mee.

Dorcas | Postbus 1500, 1300 BM Almere

T. 088 0502800

E. info@dorcas.nl

W. dorcas.nl

IBAN: NL04 RABO 0106 2500 00

Bloeiende handel in kuikens

Amira werd kostwinner
dankzij boerenopleiding

De Egyptische Amira ging niet bij de pakken neerzitten toen haar man zijn baan verloor. Ze greep haar kans toen ze een opleiding tot boer kon volgen bij Life Vision, Dorcas' partner in Egypte. De geleerde lessen paste ze direct toe en inmiddels fokt ze kuikens, eenden en konijnen. Dankzij de verkoop van de dieren is Amira opgebloeid én is ze kostwinner geworden van haar gezin.

Amira woont in het midden van Egypte in de buurt de Nijl. Ze woont daar samen met haar man en 3 kinderen. Haar schoonzus met 2 kinderen woont bij hen in. Het huis staat aan het einde van een doodlopende straat in een rustige buurt.

Kuikens in huis

Amira nodigt ons uit in haar huis om haar kuikens te bekijken. We gaan 2 trappen omhoog en komen op een verdieping met 2 kamers zonder deuren. In een van de ruimtes lopen zo'n 100 gezonde kuikens over de vloer. Een laag

schot in de deuropening zorgt ervoor dat ze in de kamer blijven. Amira begint direct trots te vertellen: 'Ik koop de kuikens als ze net geboren zijn en ik verkoop ze als ze zo'n 15 dagen oud zijn. In de tussentijd zorg ik ervoor dat ze zo goed mogelijk groeien, zodat ze meer waard zijn als ik ze op de markt breng.'

Lessen volgen

De kennis voor het zorgen voor de kuikens heeft Amira opgedaan op tijdens onze boerenopleiding (*Farmer Field School*). 'Mijn man had vóór

de coronapandemie een baan in het buitenland. Helaas verloor hij zijn werk en kwam hij thuis te zitten. We hadden geen geld meer. Toen hoorde ik via familie over deze opleiding. Dat leek mij een mooie kans om geld te verdienen voor ons gezin', vertelt Amira.

Verzorging dieren

De Egyptische leerde tijdens de lessen ontzettend veel over de verzorging van dieren. 'Bijvoorbeeld dat zachte houtkorrels op de grond fijn zijn voor kuikens, en ook bij welke temperatuur de kuikens het beste groeien.' Amira loopt naar de

'Mijn bedrijf staat goed bekend in de omgeving'

andere ruimte en wijst naar een kachel. 'In de winter is het kouder en dan hebben de kuikens extra warmte nodig. Ze verhuizen dan naar deze kamer met kachel.'

Aandacht voor hygiëne speelt ook een grote rol in de lessen. Amira leert dat ze

School en kleding

Door al deze activiteiten is de financiële situatie van het gezin verbeterd. 'Mijn kinderen kunnen naar school en ik heb geld om kleren te kopen. 'We geven niet alles uit wat binnenkomt. We leggen ook

'Mijn kinderen kunnen naar school'

voer in schone bakken moet doen, het water regelmatig moet verversen en dat ze de ruimte moet schoonmaken om ziektes te voorkomen.

Opvoeding en zelfverzorging

Tijdens de opleiding draait het niet alleen om de verzorging van dieren, maar er is ook aandacht voor de vrouwen zelf en hun gezinnen. 'We kregen voorlichting over goede hygiëne en handvatten voor de opvoeding van onze kinderen.' Zo leert Amira meer over het belang van een positieve opvoeding van de kinderen. 'Dat houdt bijvoorbeeld in dat je geen scheldwoorden, maar positieve woorden gebruikt.'

Lening voor kuikens

Met de kennis die Amira heeft opgedaan gaat ze thuis enthousiast aan de slag. Ze richt een aparte ruimte in voor haar kuikens en zorgt voor de beste omstandigheden. Via haar opleiding krijgt ze ook een lening en kan ze haar eerste kuikens kopen. 'Het bedrijf loopt heel goed. Mijn kuikens groeien enorm.

Mijn bedrijf staat ook goed bekend in de omgeving. Er komen zelfs mensen uit andere dorpen om mijn kuikens te kopen.'

Amira heeft de smaak te pakken en breidt haar werkzaamheden uit. Ze fokt inmiddels ook eenden, en op de benedenverdieping van haar huis heeft ze een kleine winkel ingericht. 'Mijn schoonzus runt deze. Ze verkoopt drinken en eten, kruidige oliën en accessoires.'

een deel opzij voor nieuwe bedrijfsinvesteringen.' Zo is Amira alweer bezig met een nieuw project. 'Ik heb 2 konijnen gekocht en wil kijken of ik die ook kan fokken voor de verkoop. Het is nu nog een experiment, maar als het succesvol blijkt te zijn, ga ik hiermee verder.'

Opleiding voor boeren

Onze boerenopleiding in de Egyptische regio Minya heeft als doel het leven van vrouwelijke boeren en hun familie te verbeteren. Vrouwen staan er in deze regio vaak alleen voor, omdat mannen overleden zijn, niet kunnen werken of naar de stad zijn vertrokken voor hun werk. De vrouwen leren over het verbouwen van gewassen en het verzorgen en fokken van dieren. Hierbij is ook aandacht voor moderne technieken en klimaatverandering. Daarnaast krijgen de vrouwen les in taal, rekenen, ondernemerschap, opvoeding en hygiëne. Zo krijgen de vrouwen een betere economische positie en meer gevoel van eigenwaarde.

Lubov vluchtte voor de oorlog

Op weg naar het onbekende

‘Op de dag dat de oorlog begon, was mijn vader jarig. We hebben zijn verjaardag nooit gevierd. Als lerares van groep 8 zat ik volop in de voorbereidingen van het jaarlijkse schoolkamp. Ook dat feest heeft nooit plaatsgevonden.’ Lerares Lubov deelt haar verhaal over de oorlog in Oekraïne.

Niet vol te houden

‘Ons dorp in het oosten van Oekraïne werd in het begin van de oorlog al snel bezet. In eerste instantie waren onze problemen vooral praktisch van aard. Het begon met het uitvallen van het licht, daarna kwam er geen water meer uit de kraan, en ten slotte ging ook de gaskraan nog dicht. Vanwege de bombardementen verbleven we met het hele gezin in de kelder van ons huis. Alleen als het een hele tijd stil was, durfden we daaruit te komen. Dan zaten we in een koud en donker huis. Het was niet vol te houden. Zeker niet toen op een gegeven moment onze voedselvoorraad opraaakte.

Noodgedwongen opgesplitst

Achteraf denk ik: waarom bleven we zo lang? Het antwoord is dat we hadden verwacht dat de bevolking geëvacueerd zou worden. Toen dat na 2,5 week nog niet gebeurd was, besloten we samen met onze burens en wat familieleden te vertrekken. Mijn man en ik hebben allebei geen rijbewijs en dus ook geen auto. Hierdoor moest ons gezin zich

noodgedwongen opsplitsen in 2 auto’s. De kinderen zaten bij familie in de auto; mijn man en ik bij de burens. Al snel waren we onderdeel van een colonne van vele auto’s die het onbekende inreden.

De reis was zeer angstig en onveilig. Meerdere keren werden we beschoten. Een van de wielen van onze auto barstte, maar we durfden pas kilometers verder te stoppen. De colonne reed verder, inclusief onze kinderen. Toen het wiel verwisseld was, waren we alleen. Ik ervaar het als een wonder dat we dat hebben overleefd. We waren continu aan het bidden. Toen we onbezet gebied bereikten, gaven we gas en het lukte ons om de colonne te bereiken! Ik zag mijn kinderen weer; daar werd ik emotioneel van.

Als plan B mislukt

Onderweg gingen we via internet op zoek naar een woonruimte. We deden een aanbetaling, maar eenmaal daar bleek het huis niet te bestaan. We waren bedrogen. Plan B was om naar familieleden te gaan. Helaas hadden zij alleen

plek voor onze kinderen. De volwassenen stonden op straat. Uiteindelijk kwamen we terecht op een opvanglocatie. Dankzij Dorcas was daar eten, verwarming en een bed. Meer hadden we niet nodig. We waren zo dankbaar voor deze plek.

Toch bleef het daar niet bij. We kregen een financiële bijdrage om wat spullen te kunnen kopen, en juridische hulp om nieuwe identiteitsbewijzen te krijgen. Ook hebben we met een psycholoog gepraat; die luisterde naar ons. Dat was harder nodig dan ik zelf doorhad. Ik voelde me bijvoorbeeld schuldig dat ik mijn kinderen niet kon geven wat zij nodig hadden. Maar ik kreeg goede adviezen, waardoor ik me beter voelde én een praktische tip waar we een cadeau voor de kinderen konden ophalen. Het is onbeschrijfelijk hoeveel het waard is om een lach te zien op het gezicht van je kind.’

Lubov

Geert en Alie Hassing delen hun herinneringen aan 37 jaar Dorcas

'We kunnen er uren over praten'

Geert en Alie Hassing zijn beiden 87 jaar oud. Ze zijn 60 jaar getrouwd en ze hebben zich 37 jaar ingezet voor Dorcas. In Noordoost-Groningen was hun werk jarenlang een begrip. 3 jaar geleden stopten ze ermee. ‘Op een gegeven moment kun je het niet meer doen zoals je graag zou willen. Dan moet je stoppen’, zegt Geert. Alie vult aan: ‘Maar we kunnen wel uren over het werk van Dorcas praten.’

37 jaar lang gebeurde er in het huis van het echtpaar Hassing elke dag wel iets dat te maken had met Dorcas. Hoe komt dat? Geert: ‘Er is gewoon zo verschrikkelijk veel nood in de wereld.’

Het begin

Geert had in de jaren '80 een elektronicazaak. Door tegenvallende inkomsten moest hij die sluiten. Later kreeg hij een brommerongeluk en raakte hij arbeidsongeschikt. Het echtpaar Hassing zamelde in die tijd al kleding in voor een andere stichting, vanuit hun huis in een plaatsje vlak bij Delfzijl. Een grote schuur en een aantal zeecontainers stonden vol met spullen en kleding. Iemand in de kerk kende Dorcas. ‘Dorcas had meer behoefte aan winterkleding en de andere stichting aan zomerkleding. Zo kwamen we bij Dorcas terecht.’

‘Ons huis leek soms wel een pakhuis’

Het huis leek soms wel op een pakhuis, met al die dozen en kleding. Geert: ‘Tijdens de Dorcas Voedselactie stonden de schuur, de garage én de gang helemaal vol. Er was nog een klein paadje richting

de wasmachine, maar verder konden we nergens bij.’

Het hele gezin hielp mee. Geert: ‘De kinderen zijn ermee opgegroeid. Ze wonen hier inmiddels niet meer in de buurt, maar helpen nog steeds. Zelfs de kleinkinderen staan in de supermarkt tijdens de Dorcas Voedselactie. Alie: ‘En onze kleinzoon heeft een spreekbeurt over Dorcas gehouden.’

Mee op reis

Het meest bijzondere van al die jaren zijn de reizen naar Hongarije, Roemenië en Oekraïne die Geert en Alie samen met Dorcas hebben gemaakt. Alie: ‘We hebben veel ellende gezien. Dat was verschrikkelijk. Bijvoorbeeld in Roemenië. We ontmoetten daar een oude vrouw. Ze woonde in een grote flat met haar 2 zoons. Beide kinderen hadden een beperking.’

Geert vertelt verder: ‘Op een gegeven moment vroegen ze of we voor hen konden bidden. Ik zie ons daar nog staan in die kamer. Wat moet je in vredesnaam voor deze mensen bidden? Ze hebben niks, een en al ellende. Ik vond dat een van de moeilijkste momenten.’

Bekendheid in de provincie

De verhalen van de familie Hassing werkten aanstekelijk. Regelmatig kwamen er journalisten over de vloer

voor een interview of een reportage. Dat zorgde voor extra bekendheid. Daarnaast werd er door mensen veel over gepraat. Geert: ‘Waar we ook kwamen, de mensen zeiden meteen: dat zijn die mensen van Dorcas. We werden overal bij geholpen. En weet je wat het mooist is? We werden overal mee geholpen en het heeft nooit een dubbeltje gekost. Nooit. Alleen de benzine voor onze eigen auto. Voor de rest geldt: alles wat we nodig hadden, dat kregen we.’

Stoppen

3 jaar geleden besloot het echtpaar dat het mooi was geweest. Ze waren inmiddels de 80 al ruim gepasseerd. Of het moeilijk was om te stoppen? Geert: ‘Ja, enorm. Maar we werden gewoon te oud. Het viel niet meer mee.’

Nog steeds betrokken

Nu het vrijwilligerswerk erop zit, blijft het echtpaar Hassing nog steeds bij Dorcas betrokken. ‘Vooral nu met de situatie in Oekraïne. Dat komt extra dichtbij, omdat wij daar zelf ook zijn geweest. We hebben Dorcas geld gegeven toen ze ernaar vroegen.’ Daarnaast sponsort het echtpaar ook een granny. Haar foto staat op een prominente plaats op de kast in de woonkamer.

Lees het uitgebreide verhaal van Geert en Alie Hassing op dorcas.nl/hassing.

Leo Visser

gaat met pensioen

Vanaf deze maand is Agnes Kroese de directeur van Dorcas. Zij is al sinds 2019 betrokken bij Dorcas, tot nu toe in de rol van landendirecteur Zuid-Soedan. Agnes Kroese volgt Leo Visser op die de afgelopen 6 jaar de directeur was.

‘In totaal heb ik nu ongeveer 20 jaar in de goededoelensector gewerkt. Dat heeft me gevormd. Mijn dochter zei na een tijdje: ‘Pap, je bent milder geworden.’ Voorheen was ik zakelijker en principeler. Door mijn werk ben ik gaan inzien hoe ingewikkeld samenlevingen in

‘Hoor eens, wat jij denkt te weten is een fractie van de werkelijkheid’

elkaar zitten, en dat het moeilijk is om echt verandering tweeweg te brengen. Ik ben geduldiger en genuanceerder geworden. Tegelijkertijd kan ik er minder goed tegen als mensen te makkelijk denken te weten hoe het zit. Dat benoem ik dan ook: ‘Hoor eens, wat jij denkt te weten is een fractie van de werkelijkheid.’

Ik kijk terug op een uitdagende en energerende tijd die stemt tot dankbaarheid.

Het was anders dan ik had verwacht – denk bijvoorbeeld aan de coronapandemie – maar dat hoort erbij in deze sector. Dorcas heeft de afgelopen jaren veel veranderingen doorgemaakt; soms had ik het gevoel dat ik aan het pushen was. Maar ik wist: het moet klaar. We zijn nu veel toekomstbestendiger, daar ben ik trots op!

Nu breekt er weer een nieuwe periode aan. Daarbij geef ik het stokje met veel vertrouwen door aan Agnes. Intuïtief voelde het als een goede keuze om haar te vragen. Verschillende collega's konden het aan me zien: ‘Dit is precies wat jij denkt dat goed is, hè?’, zeiden ze. En zo is het!

En nu? Iedereen zegt dat ik in een zwart gat zal vallen, maar daar geloof ik niets van. Wel houd ik verzoeken nog even af. Ik wil eerst even afstand nemen en tot rust komen. Daarna ga ik kijken wat er bij me past om te gaan doen. Er is genoeg te kiezen, dus dat zwarte gat gaat er echt niet komen.’

Luister naar Dorcast

In de 11e podcastaflevering Dorcast gaat voormalig Dorcas-directeur Leo Visser in gesprek met zijn opvolger Agnes Kroese. U luistert het gesprek terug via dorcas.nl/dorcast11 of via uw eigen podcastkanaal.

Agnes Kroese

start als nieuwe Dorcas-directeur

'Afgelopen zomer nam ik afscheid als landendirecteur in Zuid-Soedan. Het was een afscheid met een lach en een traan. Ik heb 3 jaar in Zuid-Soedan gewoond en gewerkt; ik maakte deel uit van een hecht en professioneel team. Ik kijk terug op een mooie tijd, maar ik denk nu ook: het is goed zo.

Wat ik meeneem uit Zuid-Soedan is allereerst respect voor de collega's daar. De lokale context waarin zij hun werk moeten doen is extreem complex en uitdagend. Dat kunnen wij ons hier in Nederland moeilijk voorstellen. In het begin toen ik in Zuid-Soedan woonde, begreep ik niet waarom mensen soms niet kwamen opdagen. Later zag ik in: de wegen hier onbegaanbaar als het regent. Het is overmacht.

Het is geen gemakkelijke tijd. Er is van alles aan de hand in de wereld en de voorspellingen voor de toekomst zijn ook niet zo rooskleurig. De belangrijkste manier voor mij om hoop te houden is om altijd voor ogen te houden voor wie we het doen. De statistieken in Zuid-Soedan zijn bijvoorbeeld de afgelopen 10 jaar

'Wat mij helpt is om de mensen in de ogen te kijken'

alleen maar verslechterd. De overstromingen worden erger; telkens ontstaan er weer gevechten... Dan kunnen we ons

afvragen: wat heeft het voor zin? Wat mij dan altijd helpt is om de mensen in de ogen te kijken. Ik heb de glans in de ogen van mensen zien terugkomen. Ik heb mensen gesproken die trots vertelden: 'Kijk eens wat ik heb bereikt! Een paar jaar geleden was ik afhankelijk van hulp, maar nu kan ik alles weer zelf doen.' Dát is hoopvol.

Veel mensen hebben het over een druppel op een gloeiende plaat. Dan zeg ik altijd: 'Je zal zelf maar onder die druppel staan!' We maken wel degelijk verschil, ook al is dat niet altijd in het grotere plaatje terug te zien. Zolang ik zie dat ons werk betekenisvol is voor individuele mensen en hun gemeenschap blijf ik dankbaar en gemotiveerd doorgaan!'

Taxatiedagen enorm succes!

De taxatiedagen van Dorcas in Katwijk, Dronten, Barneveld en Drachten waren zo'n succes dat we dit najaar een vervolg organiseren in enkele andere Dorcas-winkels.

Tijdens een taxatiedag beoordelen erkende taxateurs tegen een kleine vergoeding allerlei voorwerpen. Als blijkt dat een

object waardevol is, kan de taxateur het voor de eigenaar veilen. U mag zelf weten of u de opbrengst (of een deel daarvan) doneert aan Dorcas.

Hebt u een schilderij aan de muur, een sieraad uit een erfenis of een ander voorwerp op zolder waarvan u zich afvraagt wat de waarde is? Bezoek dan

komend najaar een van de taxatiedagen. Op 1 oktober is er een taxatiedag in Dorcas Winkel Genemuiden en op 16 november is er een taxatiedag in Dorcas Winkel Heemstede. We gaan ook nog taxatiedagen plannen in onze winkels in Hoorn, Andijk, Aalsmeer en Elburg. Kijk op dorcas.nl/winkels voor de data.

Ouderen extra kwetsbaar in conflictsituaties

Het aantal conflicten wereldwijd neemt toe, net zoals de duur en de complexiteit ervan. Uit een onderzoek van Dorcas blijkt dat ouderen vaak niet in staat zijn om te vluchten. Als zij thuis achterblijven worden ze vaak over het hoofd gezien als het gaat om humanitaire hulp. Dorcas pleit ervoor dat er bij noodhulp meer rekening wordt gehouden met leeftijdsgerelateerde problemen. Lees meer over dit onderzoek op dorcas.nl/ouderen.

Doet u mee met de voedselactie?

In november organiseren we weer de jaarlijkse Dorcas Voedselactie. Net als afgelopen jaren zamelen we geld in voor mensen in Oost-Europa. We kopen lokaal voedsel in en brengen dit naar ouderen en gezinnen die dit juist in de koude wintermaanden goed kunnen gebruiken. Deze mensen kunnen ook een training volgen, zodat zij leren hoe zij zelf een (extra) inkomen kunnen verdienen. Ook bouwen we aan netwerken, zodat de mensen binnen een gemeenschap steeds meer naar elkaar omkijken.

Meedoen?

- Doneer een voedselpakket of een deel ervan.
- Maak een online collectebus aan en collecteer.
- Organiseer een collecte in uw kerk.
- Houd een actie op de basisschool en gebruik ons lespakket.

Kijk voor meer informatie op dorcas.nl/voedselactie.

Hongersnood in Kenia

In Noord-Korea heerst al 4 seizoenen lang grote droogte. Dit heeft geleid tot massale sterfte van vee en grote tekorten van oogst. Ook de voedselprijzen zijn fors gestegen, waardoor voedsel voor steeds meer mensen onbetaalbaar is. In sommige gebieden heeft meer dan de helft van de bevolking te maken met ondervoeding. Miljoenen mensen zijn afhankelijk van humanitaire hulp. Dorcas verleent noodhulp op 5 locaties. We zorgen voor schoon drinkwater en delen contant geld uit voor voedsel. Meer informatie over welke noodhulp we verlenen en in welke landen is te vinden via dorcas.nl/noodhulp.

Jans Slotboom nieuwe coördinator sprekers

Hebt u voor uw kerkdienst, gemeenteavond of thema-avond een aanvraag gedaan voor een spreker? Dan is de kans groot dat u een mail of telefoontje krijgt van onze nieuwe coördinator Jans Slotboom. Jans behandelt als vrijwilliger de aanvragen voor (s)preekbeurten over onderwerpen als armoede, onrecht en rechtvaardigheid. 'Op deze manier raken mensen betrokken bij het werk van Dorcas. Ik vind het bijzonder om hieraan te mogen meewerken.' Lees het verhaal van Jans op dorcas.nl/jansslotboom.

Traumahulp in Jemen

Waarom het verwerken
van trauma's cruciaal is

‘Na 7 jaar oorlog is het terecht en begrijpelijk als mensen niet meer functioneren. Naarmate de tijd vordert wordt de invloed van trauma's steeds zichtbaarder.’ Dat vertelt onze noodhulpcoördinator Eva, die onlangs naar Jemen reisde. Ze deelt hoe zij haar reis heeft ervaren en vertelt over de nieuwe plannen van Dorcas in Jemen. ‘Het doet me pijn dat de humanitaire crisis in Jemen zo onderbelicht is. Eigenlijk is de situatie hier erger dan waar dan ook ter wereld.’

Je was in Jemen, hoe zag jouw reis eruit?

‘Het liep anders dan verwacht. We hadden gepland om onze projecten op het platteland te bezoeken, maar eenmaal daar bleken die locaties toch te

onveilig. Zo instabiel is Jemen. We zijn dus in de stad Aden gebleven. Overigens was de oorlog ook daar af te lezen aan het straatbeeld. We liepen constant langs kapotte gebouwen en mensen die bedelden, wetende dat de situatie op

andere plekken in het land nog extremer is. Los daarvan was het erg nuttig om er te zijn. We hebben veel mensen ontmoet, gebouwd aan ons lokale netwerk en allerlei plannen gemaakt. Als je ter plekke bent krijg je toch meer mee

van wat de noden zijn en leg je sneller contact met mogelijke partners.'

Wat deed het met jou om in Jemen te zijn?

'Ook al ben ik vaker op dit soort plekken geweest, het blijft heftig om geconfronteerd te worden met oorlog en de gevolgen van oorlog. Met dit werk kun je 24 uur per dag doorwerken. Maar ik heb geleerd om dat niet te doen. Je houdt dit werk niet vol als je nooit rust neemt. Wat dat betreft is het ook fijn dat je met een heel team bent. Doordat we samen besluiten nemen, voel je dat je de verantwoordelijkheid deelt.'

Wat kan Dorcas betekenen voor de Jemenieten?

'Tot nu toe waren we in Jemen voornamelijk gericht op voedselhulp. Dat is letterlijk broodnodig, want meer dan 80 procent van de bevolking is afhankelijk van humanitaire hulp. Ik ben blij dat Dorcas nu aanvullend traumahulp en psychosociale therapie gaat verlenen, want ik heb met eigen ogen gezien dat het hard nodig is. Het verwerken van trauma's is een cruciaal onderdeel van noodhulp. Gelukkig heeft dat nu ook de aandacht van de Nederlandse overheid, wat betekent dat we er tegenwoordig budget voor krijgen via de Dutch Relief Alliance.'

Welke mentale hulp verleent Dorcas?

'Dit jaar doen we een eerste proefproject. We praten met vrouwen en kinderen uit achtergestelde wijken en vluchtelingenkampen over wat hun is overkomen. Dit vindt plaats in ons eigen gemeenschapscentrum – een veilige plek waar zij echt even op adem kunnen komen. We werken met muziek, tekeningen en afbeeldingen, want daarmee

is het gemakkelijker om over trauma's te praten.

In andere landen waar Dorcas werkt, zoals Egypte en Libanon, hebben we al gezien dat er bij veel mensen een kwartje valt wanneer zij de basis van hun trauma snappen. 'Het is niet gek dat ik als moeder nu ineens zo kribbig ben, want dat is een normale reactie op een abnormale situatie.' 'Ik hoef me niet te

'Straks is er een hele generatie kinderen die niet geschoold is'

schamen dat ik als twaalfjarige jongen ineens weer in mijn bed plas, dat komt omdat ik zo veel heb meegemaakt.' Zo krijgen ze begrip voor en meer grip op hun eigen gedrag en gevoel.

Een belangrijk onderdeel van mentaal welzijn is verder dat de vrouwen weer een inkomen kunnen verdienen. Dat klinkt misschien onlogisch, maar je kunt mentaal welzijn niet los zien van economisch welzijn. Een voedselpakket geeft kortstondige verlichting, maar geen hoop op een betere toekomst. Door ook beroepstrainingen aan te bieden (zoals kleding vermaken) krijgen de vrouwen kansen om zelf iets te doen aan hun situatie.'

Met wat voor trauma's lopen de mensen eigenlijk rond?

'Waar moet ik beginnen? Ze hebben geweld op straat gezien, raketaanvallen meegemaakt, familie verloren, hun eigen huis moeten verlaten, hun werk en

dus inkomen verloren. Dit soort zaken leiden tot depressies, honger, stress. Het is vooral de combinatie van al deze dingen die het zo extreem zwaar maakt. Bovendien kan het overgrote deel van de kinderen al jarenlang niet naar school. Hoe langer de oorlog voortduurt, hoe kleiner de kans dat deze kinderen hun schooltijd nog kunnen inhalen. Straks is er een hele generatie kinderen die niet geschoold is. Het is echt niet te bevatten hoeveel en hoelang deze oorlog gaat doorwerken op de toekomst van Jemen.'

Wat heeft Jemen nodig voor een betere toekomst?

'Allereerst: veel meer internationale aandacht. Het doet me pijn dat de humanitaire crisis in Jemen zo onderbelicht is. Eigenlijk is de situatie hier erger dan waar dan ook ter wereld. Wat moet er gebeuren om Jemen meer onder de aandacht te krijgen? Het is extreem tragisch en het duurt nu al zo lang. En veel mensen vergeten het gewoon zomaar. Wat ik persoonlijk vooral moeilijk vind is de wetenschap dat miljoenen mensen hulp nodig hebben en we maar beperkt kunnen helpen. Maar dat hoort bij het werk, en ik weet: we kunnen niet alle problemen oplossen, maar we kunnen wel kansen creëren. En die kansen maken écht een groot verschil in het leven van mensen in nood.'

Doorbreek de cirkel van armoede

Sponsor een kind of granny voor slechts € 28 per maand

Bij Dorcas draagt u niet alleen bij aan een betere toekomst voor de oudere of het kind zelf. Het gezin en de hele gemeenschap wordt betrokken bij de ondersteuning. Zo stimuleren we bu-

ren om naar ouderen om te zien en organiseren we activiteiten in de buurt. We helpen ouders bij het vinden van werk en geven trainingen op het gebied van sparen en opvoeden.

Ga naar dorcas.nl/sponsoring.

Diaconaal *Special*

Benefietconcert

**Koren zingen
voor Oekraïne**

Zingen voor Oekraïne

Heiligdom uit Heiloo organiseert benefietconcert

Veel kerken kwamen afgelopen halfjaar in actie voor Oekraïne na de inval van Rusland. Een daarvan is het Heiligdom Onze Lieve Vrouw ter Nood uit Heiloo. Heiligdom-medewerkster Erna Kanon kwam op het idee om een benefietconcert te organiseren met 5 verschillende koren. Het doel was geld ophalen voor noodhulp én meer leden werven voor de koren.

‘Ons kinderkoor heeft te maken met een schaarste aan leden en dat geldt voor veel meer koren. Ik raakte daarover in gesprek met 2 dirigenten van dat koor en kwam op het idee om een concert te organiseren. Een win-winscenario: we halen geld op voor Oekraïne, en we krijgen meer aandacht voor de koren. En hopelijk nieuwe leden’, vertelt Erna.

Russische dirigent

Erna ging direct aan de slag. Ze benaderde meerdere koren om mee te doen en uiteindelijk leverde dit 5 deelnemers op: Rejoice, bestaande uit het kinderkoor Heiloo en het Masterkoor uit Amsterdam, geleid door dirigenten Rob en Sandra Fase, het kerkkoor Ubi Caritas uit Heiloo, het koor Con Amore uit Zaandam en

het Gemengd Heerhugowaards Koor. Deze laatste 3 worden allemaal geleid door dirigent Alexandre Pavloff. ‘Bijzonder is dat deze dirigent Russisch is. Hij wilde graag meewerken, omdat hij zich, zoals veel Russische mensen, heel naar voelt over deze oorlog en graag iets wilde doen.’

Bevlogenheid en warmte

De koren kozen 2 goede doelen: het noodhulpproject ‘Stop the war now’ van de Italiaanse katholieke organisatie Papa Giovanni XXIII en Dorcas. Erna: ‘Ik kende Dorcas persoonlijk al via mijn broer. Tijdens zijn ziekte heeft hij als vrijwilliger gewerkt bij Dorcas Winkel Heiloo. Hij is daar helemaal opgebloeid en ik was onder de indruk van de warmte en bevlogenheid van de vrijwilligers.’

Landendirecteur Moldavië bezoekt Protestantse Gemeente in Elst

Afgelopen mei kwamen bijna alle landendirecteuren van Dorcas naar Nederland om elkaar te ontmoeten én om hun gezicht te laten zien op allerlei plekken in het land.

Zo bezocht Leila Sorbala, landendirecteur Dorcas Moldavië, de diaconie en de commissie voor Zending, Werelddiaconaat en Ontwikkelingssamenwerking van de Protestantse Gemeente in Elst. Het was een mooie ontmoeting waarin Leila veel kon vertellen over de impact van het werk van Dorcas in Moldavië. Dankzij dit soort bezoeken

bouwen we aan een blijvende relatie tussen de kerk en Dorcas, omdat we hetzelfde verlangen delen: handen en voeten geven aan Gods liefde voor deze wereld. *‘Wie God liefheeft, moet ook zijn broeder liefhebben.’*

(1 Johannes 4:21).

De organisatie van het concert had nog wel wat voeten in de aarde. De kapel is geschikt voor 800 bezoekers, en wordt veel gereserveerd voor heilige missen, bedevaarten, biechten en aanbidding. Er bleek alleen nog ruimte te zijn op 28 mei. ‘Niet ideaal in het Hemelvaartsweekend, maar dit was de enige dag waarop de kapel op korte termijn beschikbaar was en waarop alle koren en dirigenten ook konden. Nog later was eigenlijk geen optie omdat het geld voor hulp snel nodig was. In de zomerperiode is er bovendien minder animo voor een optreden én zijn veel koorleden op vakantie.’

Een mooie opbrengst

Hoewel de opkomst van bijna 300 bezoekers een beetje tegenviel, kijkt Erna tevreden terug op het concert. ‘We hebben 2.314 euro opgehaald voor hulp aan Oekraïne. Dat is hartstikke mooi. En we hebben de koren onder de aandacht gebracht. Hopelijk krijgen we hierdoor nieuwe leden.’

Komt Delise bij u in de kerk zingen?

‘Met mijn talent wil ik bijdragen aan een betere wereld.’ Dat is voor zangeres Delise de reden om zich in te zetten voor het werk van Dorcas. In 2022 en 2023 geeft ze kleinschalige concerten. Ze zingt over thema’s die gerelateerd zijn aan het werk van Dorcas. Het zingen wisselt ze af met het delen van haar ervaringen en het vertellen over het werk van Dorcas.

Zoekt u nog een invulling voor een bijbelstudie- of gemeenteavond? Dan is een concert van Delise wellicht iets voor u. Kijk op dorcasc.nl/delise voor meer informatie of neem contact met ons op via delise@dorcasc.nl.

Scan de QR-code met uw smartphone en kijk het concert terug.

Wanneer is de nacht ten einde?

Een oude rabbi vroeg eens aan zijn leerlingen: 'Hoe kun je weten op welk moment de nacht ten einde is en de dag begint?'

'Is dat als je uit de verte een hond van een schaap kunt onderscheiden?', vroeg de eerste leerling.

'Nee', zei de rabbi.

'Is het als je van verre een dadelboom van een vijgenboom kunt onderscheiden?', vroeg een ander.

'Nee', zei de rabbi opnieuw.

'Maar wat is het dan?', vroegen de leerlingen.

'Het is als je in het gezicht van een mens kunt kijken en daarin je zuster of je broeder ziet. Tot dan is de nacht nog bij ons.'

Wanneer is deze nacht ten einde? Wanneer begint een nieuwe dag? Dat vraag ik me weleens af als ik denk aan al die mensen die leven in armoede, uitsluiting en oorlog. Soms voelt het ook als een ver-van-mijn-bed-show, waar ik toch niets aan kan doen. De televisie gaat uit, de krant weer dicht en ik ga door met mijn eigen leven. Misschien herkent

u dat wel. Maar hoe moeten we er dan mee omgaan? En wat vraagt God daarin eigenlijk van ons?

God vraagt ons niet om de hele wereld op onze schouders te nemen. Hij vraagt ons om onze naaste lief te hebben en niet weg te kijken bij onrecht. In de gezichten van mensen die, dichtbij of ver weg, op ons pad komen, mogen we onze zuster of broeder herkennen. Ja, zelfs Jezus zien. In de mensen die honger hebben, naakt zijn of op de vlucht voor oorlog en vervolging ontmoeten we Jezus zelf.

Voor Dorcas is wat Jezus zegt in Matteüs 25 heel inspirerend. 'Toen Ik honger had, gaf je Mij te eten... Toen jullie die dingen voor één van mijn minst belangrijke broeders of zusters deden, hebben jullie ze ook voor Mij gedaan.'

Dit Bijbelgedeelte is ook het verlangen en de inspiratie achter de jaarlijkse Dorcas Voedselactie. We willen mensen die lijden onder

onrecht, eenzaamheid of beperking, onze broeders en zusters, helpen om weer tot bloei te komen.

En dat begint steeds weer met de ander in de ogen kijken en als broeder of zuster herkennen. Dan begint de nacht te verdwijnen en mogen we elkaars lichtpunten zijn. Dan krijgt God, het Licht, een nieuw gezicht.

Sandra Kooij-van Roekel
relatiebeheerder kerken

Sponsoring in Egypte

**'Mijn taalniveau
is flink verbeterd'**

**Sponsor
Special**

Een nieuwe start voor Barbara en haar gezin

De omstandigheden waarin Barbara uit Egypte opgroeide waren verre van ideaal. Haar vader verloor zijn baan, waardoor het gezin nauwelijks geld had voor onderdak, eten en kleren. Barbara merkt veel verschil sinds ze gesponsord wordt. Haar leven en dat van haar familie is flink verbeterd. Barbara geniet van de lessen in ons gemeenschapscentrum en droomt zelfs van een toekomst als dokter of politieagent.

De 12-jarige Barbara woont al haar hele leven met haar ouders en 3 broers en zussen in de Egyptische hoofdstad Caïro. Ze groeit op in de vuilniswijk, een deel van de stad dat bezaaid is met afval. Uit andere delen van de stad wordt het vuilnis naar deze wijk gebracht om het

handmatig te laten sorteren en het daarna te recyclen.

Bedrijfsongeval

Als Barbara nog klein is, verdient haar vader een inkomen in een recyclingfabriek. Hij bedient een machine die het plastic versnipperd. Op een dag ontploft de machine en verliest hij zijn hand. Vlak daarna wordt hij ook nog eens getroffen door een oogziekte.

De vader van Barbara raakt werkloos. Het gezin moet hun huurhuis verlaten en heeft nauwelijks geld om eten te kopen.

Hun situatie veranderde toen Barbara 8 jaar was. Ze werd gesponsord! Hierdoor had haar gezin geld voor eten en kleren, én kon Barbara meedoen aan activi-

teiten die belangrijk bleken voor haar ontwikkeling. 'Op school had ik moeite met de vakken Engels en Arabisch. Dankzij de huiswerkbegeleiding is mijn niveau verbeterd', vertelt Barbara.

Tekentalent

Barbara ontwikkelt zich ook in sociale vaardigheden. 'Ik heb geleerd hoe ik een goede vriendin ben.' Haar moeder vult trots aan: 'Barbara heeft ook ontdekt dat ze tekenen erg leuk vindt. En ze heeft talent!'

Microkrediet

De ouders van Barbara ontvingen een lening om hun eigen bedrijf op te zetten. Moeder Nura legt uit: 'We verzamelen tassen en verkopen deze door. Het levert genoeg inkomen op om rond te komen.' Ook Mehrael, de 18-jarige zus van

Barbara, begon een eigen bedrijf.
'Ik houd van make-up, dus ik ben
visagist geworden. Bij bruiloften

**'Ik heb geleerd
hoe ik een goede
vriendin ben'**

zorg ik ervoor dat de bruid én haar
familie er prachtig uitzien. Ik ben blij
om op deze manier bij te dragen aan
het gezinsinkomen.'

Barbara hoeft zelf gelukkig nog niet
aan het werk. Ze maakt eerst haar
school af. Ze droomt ervan om poli-
tieagent te worden. 'Politieagenten
voorkomen slechte dingen en zorgen
voor gerechtigheid. Dat wil ik ook
graag doen.'

**Hoe is het met onze
gesponsorde kinderen
en ouderen in Oekraïne?**

**We ontvingen veel verontruste vragen van de
mensen die een kind of een oudere in Oekraïne
sponsoren. Inmiddels is er meer bekend over hun
situatie. We vertellen u graag meer.**

West-Oekraïne

In het westen van Oekraïne lopen
onze 5 sponsorprojecten ondanks
alles goed door. Hier zijn we ont-
zettend dankbaar voor. We hebben
goed in beeld hoe het met de
gesponsorde granny's en kinderen
gaat. Als er iemand is verhuisd of
overleden, dan hebben we sponsors
uit Nederland daar direct van op de
hoogte gebracht.

Oost-Oekraïne

In Oost-Oekraïne is het onhaalbaar
om de sponsorprojecten te laten
doorlopen. Door de oorlog zijn onze
collega's niet meer in het gebied
aanwezig, en ook veel kinderen en
ouderen zijn inmiddels gevlucht.
Wel is het – dankzij zeer moedige

vrijwilligers – gelukt om voedsel uit
te delen en andere vormen van hulp
te bieden. Ook blijven we in kaart
brengen waar iedereen is en hoe
het met iedereen gaat.

In de zomermaanden hebben we
een update gestuurd naar de spon-
sors van een granny of een kind uit
Oekraïne.

De situatie in Oekraïne verandert
nog steeds en we houden die nauw-
lettend in de gaten. Onze collega's
doen hun uiterste best om zo veel
mogelijk te kunnen betekenen.
We danken alle sponsors voor hun
vertrouwen en voor hun gebeden
Samen zetten we ons in voor men-
sen in nood, ook in Oekraïne.

Sponsor in beeld

‘Zelf heb ik het goed, dus waarom zou ik dat een ander niet gunnen?’

‘Al mijn hele leven ben ik er voor mijn medemens. Zelf heb ik het altijd goed gehad, dus waarom zou ik een ander ook niet een goed leven gunnen? Ik zie het nut ervan in, en het is bovendien ook nog eens voor een goed doel.’

Hennie Seelemeijer-Kuiper is al zo’n 15 jaar als sponsor betrokken bij Dorcas. ‘Ik las over de mogelijkheid om een oudere te sponsoren en twijfelde geen moment. Ik heb me direct aangemeld.’ Inmiddels sponsort Hennie al haar derde granny. De eerste 2 kwamen uit Oekraïne en zijn helaas overleden. Momenteel is ze sponsor van Paulina uit Tanzania.

Betrokken bij ouderen

Ook hier in Nederland zet Hennie zich actief in voor andere mensen, met name ouderen. Vroeger hielp ze bejaarde mensen en tegenwoordig organiseert ze koffieochtenden in de kerk.

Contact

Hennie heeft geen persoonlijk contact met granny Paulina. Ze is wel van plan om binnenkort een kaartje te sturen. ‘Via Dorcas weet ik inmiddels wel het een en ander

over Paulina. Ze woont op het platteland en heeft vroeger gewerkt als boerin. Ze liep dan met een hele kudde dieren, op zoek naar een plek met gras. Ook heb ik meer informatie gekregen over het land Tanzania. Dat is erg waardevol. Zo weet ik nu meer over haar leefomgeving. Die is toch echt wel heel anders dan wij in Nederland kennen.’

Hennie sponsort een granny omdat ze het belangrijk vindt dat Paulina en al die andere ouderen een beter leven krijgen. ‘Het gaat mij niet om mijzelf en dat ik contact met haar heb. Ik vind het belangrijker dat het goed gaat met Paulina én met haar gezondheid. Daar draag ik op deze manier mooi een steentje aan bij.’

Bertine organiseerde een veiling

**'28.000 euro
hadden we
niet verwacht'**

Ondernemers
Special

Succesvolle veiling voor noodhulp in Oekraïne

Hij wilde iets doen voor de mensen in Oekraïne. Daarom kwam het bedrijf St. Middelburg in actie. De medewerkers organiseerden onder leiding van Bertine van Mourik een veiling voor Dorcas. De opbrengst was boven verwachting: maar liefst € 28.000 werd er opgehaald voor noodhulp aan Oekraïne.

Gijsbert Middelkoop is samen met zijn 3 broers eigenaar van St. Middelkoop, een bedrijf in bouwmaterialen en leidingssystemen. Hij vertelt: 'Mijn broer ving zo'n 6 weken na het uitbreken van de oorlog vluchtelingen uit Oekraïne

op. Hierdoor kwam de oorlog heel dichtbij. Als bedrijf wilden we iets doen voor lokale hulp in Oekraïne. En meer mensen om mij heen hadden dat gevoel', vertelt Gijsbert Middelkoop.

Veiling

Het idee voor een veiling was snel geboren. Gijsbert: 'We hebben wel eens eerder een veiling georganiseerd en daar hebben we goede ervaringen mee. Bovendien hadden we net een Woon- en Tuindag voor onze particuliere klanten gepland staan voor 23 april. Tijdens die dag konden we mooi ook de veiling houden.'

Andere bedrijven, relaties en particulieren leverden producten voor de veiling aan. Van een week vakantie en een traptrekker tot een terraskachel en een vloerkleed. In

totaal waren er 25 producten om op te bieden.

Schilderij

De organisatie van de veiling was in handen van Bertine van Mourik. 'De Woon- en Tuindag trok veel belangstelling, we hebben verspreid over de dag zo'n 700 bezoekers gehad. Op het moment van de veiling waren er zo'n 200 bezoekers, die flink hebben geboden. Het product dat uiteindelijk het meeste opbracht was een schilderij. Dit ging weg voor € 3.000.'

Fijn om iets te doen

Gijsbert vult aan: 'Het is heel bijzonder om te zien hoe enorm veel geld sommige producten opbrengen. Er was bijvoorbeeld een barbecueschotel voor 5 personen. Die is eigenlijk helemaal niet zo veel

waard, maar leverde maar liefst € 1.000 op. Je merkt dat mensen het gewoon fijn vinden om op deze manier iets te kunnen doen voor de mensen in Oekraïne.'

Aan het einde van de dag stond de teller op € 28.000. Bertine: 'Ook onze andere vestigingen deden mee door producten voor Oekraïne te verkopen. Dit heeft nog eens € 4.500 opgeleverd.' Het totaalbedrag is bestemd voor noodhulp in Oekraïne.

Gijsbert en Bertine kijken tevreden terug op de veiling. 'Het liep allemaal perfect en de samenwerking met Dorcas was goed. We hadden vooraf geen idee hoeveel deze actie zou opbrengen, we hoopten minimaal € 7.000. Het eindbedrag was dus ver boven onze verwachting!'

In actie voor mensen in nood

De column van de vorige Ondernemers Special ging over nieuwe plannen voor 2022. Met ons nieuwe team stonden we, boordevol leuke plannen, klaar om aan de slag te gaan. En toen brak de oorlog in Oekraïne uit...

Veel van onze tijd, aandacht en energie hebben we gestoken in het werven van donaties voor noodhulp aan de mensen in Oekraïne. We hebben ons met veel liefde ingezet, en dat doen we nu nog steeds. We zijn dankbaar voor de steun van zo veel bedrijven en ondernemers. Eén van de bedrijven heeft een veiling georganiseerd. U leest hun verhaal hiernaast.

Zo langzaam gaan we alweer richting het einde van dit jaar. Voor ons houdt dat in dat we bezig zijn met de organisatie van de Dorcas Voedselactie. Deze actie houden wij al meer dan 25 jaar. Waarom? Omdat we geven om de mensen in Albanië, Moldavië, Roemenië en Oekraïne.

Door het uitdelen van voedsel krijgen mensen in nood een duwtje in de rug, juist in de koude wintermaanden. Maar daar blijft het niet bij. We geven ook trainingen zodat mensen zelf (meer) meer inkomsten kunnen genereren en we stimuleren gemeenschappen om naar elkaar om te zien.

Als bedrijf kunt u ook meedoen aan de Dorcas Voedselactie. Hoe? Dat leest u op de achterzijde van deze special.

Wilt u zelf een bijdrage leveren aan de Ondernemers Special of hebt u ideeën voor onderwerpen? Laat het ons weten! Uw mening en input zijn waardevol en welkom via bedrijven@dorcas.nl.

Siep Strikwerda
relatiebeheerder Bedrijven

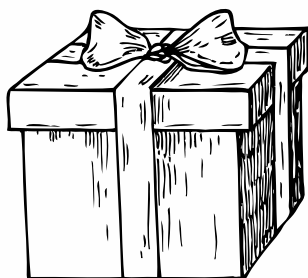

Investeer in een beter leven voor mensen in nood door...

... een veiling te organiseren

Dan bent u bij ons aan het goede adres! Graag biedt Dorcas ondersteuning bij de organisatie van een veiling, waarbij de opbrengst bestemd is voor mensen in nood.

... een zinvol relatiegeschenk te geven voor de feestdagen

Wij hebben diverse mogelijkheden voor een zinvol relatiegeschenk. U sponsort bijvoorbeeld voor slechts € 28 per maand een granny of een kind.

... een inspirerende spreker uit te nodigen

U kunt ons uitnodigen voor een presentatie tijdens een bedrijfsjubileum of thema-avond. In overleg kiezen we een onderwerp, zoals zorg voor mensen in nood, sociale gerechtigheid of duurzame hulp. Natuurlijk nemen we altijd verhalen uit de praktijk en mooi beeldmateriaal mee.

**Enthousiast
geworden?**

Hebt u nog vragen of andere wensen? Neem dan contact met ons op via bedrijven@dorcas.nl.